

správnost úsudku napadeného rozsudku, že lhůty žalobkyní žalované straně poskytnuté, zvláště však lhůta poslední, byly dostatečné a přiměřené. Poněvadž podle rozsudkového výroku šlo o vzájemné plnění z ruky do ruky, považuje i dovolací soud zjištěný postup žalobkyně za skutečné plnění po rozumu povinnosti jí rozsudkem uložené, neboť přesahuje, hledíc k jeho přesnosti a obsažnosti, meze pouhého vyjádření ochoty k budoucímu plnění.

Čís. 11882.

Základem nároku na přiměřené snížení ujednané úplaty podle druhé věty § 1167 obč. zák. jest smluvená úplata, nikoliv obecná cena díla. Snížení smluvené úplaty spočívá jen v poměru, jímž poklesla ujednaná úplata k obecné hodnotě dodaného vadného díla proti původnímu poměru smluvené úplaty k obecné hodnotě ujednaného bezvadného díla. Nezměnil-li se tento poměr, nemá objednatel nárok na snížení ujednané úplaty.

(Rozh. ze dne 10. září 1932, Rv. I 2139/31.)

Žalovaná ujednala se žalobcem, že jí dodá náhrobek na hřbitov za 25.000 Kč s tím, že náhrobek bude proveden tímž způsobem jako náhrobek dodaný žalobcem rodině Z-ově. Proti žalobě o nedoplatek 3.500 Kč namítla žalovaná, že dodaný jí náhrobní pomník neodpovídá náhrobnímu pomníku dodanému rodině Z-ově a že uvedení do takového stavu vyžaduje náklad asi 4.000 Kč. Žalobě bylo vyhověno s o u d y v š e c h t ř í s t o l i c, N e j v y š š í m s o u d e m z t ě c h t o

d ů v o d ů:

Dovolání opřené o dovolací důvod § 503 č. 4 c. ř. s. není opodstatněno. Žalovaná čelí zažalovanému nároku na doplacení zbytku úplaty za zhotovený náhrobní pomník námitkou, že nebyl proveden tak, jak bylo smlouveno, a rozhodla se proto žádati snížení úplaty podle § 1167 obč. zák. o částku rovnající se zažalovanému zbytku úplaty, jenž činí podle zjištění odvolacího soudu 3.550 Kč. Odvolací soud sice zjistil, že dodaný náhrobní pomník neodpovídá přesně vzoru žalovanou stranou ujednanému, poněvadž neodpovídá vzoru a rozměrům náhrobního pomníku rodiny Z-ovy, že uvedení zhotoveného pomníku do takového stavu vyžaduje náklad asi 4.000 Kč. Neuznal však na snížení úplaty, poněvadž zjistil, že přes to cena pomníku ani co do materiálu, ani co do rozměrů, ani co do architektonického řešení nebyla změněna. Neprávem napadá dovolatelka tento názor, vytýkajíc, že soud měl vzíti za prokázáno vzhledem k nákladu 4.000 Kč, nutnému k uvedení pomníku do smluveného stavu, že je hodnota pomníku o tuto částku snížena a že může dovolatelka i při nároku na snížení úplaty sama vady dáti odstraniti a žádati náhradu nákladu. Přehlíží, že nevznesla obranu z důvodu náhrady škody podle poslední věty § 1167 obč. zák. a § 932 první odstavec poslední

věta obč. zák., nýbrž, že vznesla námitku ze správy podle první věty § 1167 obč. zák., žádajíc jen přiměřené snížení ujednané úplaty. Základem tohoto nároku jest smluvená úplata, nikoliv obecná cena díla (§§ 1332 a 306 obč. zák.). Spočívá tudíž snížení smluvené úplaty jen v poměru, jímž poklesla ujednaná úplata k obecné hodnotě dodaného vadného díla proti původnímu poměru smluvené úplaty k obecné hodnotě ujednaného bezvadného díla. Odvolací soud zjistil na základě posudku soudních znaiců, že věcná cena za dodaný pomník odpovídá ceně za pomník, který by byl přesně zhotoven podle vzoru. Z toho plyne, že původní poměr smluvené úplaty k obecné hodnotě bezvadného díla je též jako poměr smluvené úplaty k obecné hodnotě dodaného vadného díla. Nezměnil-li se tento poměr, nemá žalovaná nárok na snížení ujednané úplaty a náklad na uvedení díla do stavu, jaký byl smluven, jest pro posouzení jejího nároku vůbec bez významu. Je proto i bezpodstatná výtka dovolatelky, že žaloba je předčasná proto, že si ještě nedala jinou osobou uvést dílo do stavu, jak byl smluven. Nelze ani uznati, že napadený rozsudek je v rozporu s procesní hospodárností, poněvadž prý ji nutí k žalobě o náhradu škody. Neboť, neopřela-li dovolatelka obranu o tento důvod, nelze k němu přihlížeti.

Čís. 11883.

Udělila-li strana v rozvodovém sporu zástupci chudých (neadvokátu) ustanovenému jí pro ústní jednání, procesní plnou moc, nebyl porušen předpis § 93 c. ř. s. tím, že byl doručen rozsudek zástupci chudých, třebaže byl v té době jako zmocněnec strany vykázán i advokát.

Předpis § 29, první odstavec, c. ř. s. se nevztahuje na manželské spory. Ustanovení § 6 vlád. nař. ze dne 3. května 1923, čís. 95 sb. z. a n. platí jen pro určení útrat.

(Rozh. ze dne 10. září 1932, R II 322/32.)

V rozvodovém sporu, na jehož základě jest se nyní domáháno rozluky manželství (§ 17 rozl. zák.), byla žalovaná manželka zastoupena advokátem Dr. Č-em a kromě toho udělila dne 2. února 1932 procesní plnou moc auskultantu Dr. F-ovi, jenž jí byl zřízen za zástupce chudých. Rozsudek pro zmeškání ze dne 4. února 1932, jímž bylo manželství rozvedeno od stolu a lože z viny žalované manželky, byl doručen auskultantu Dr. F-ovi, jenž proti němu nepodal odvolání. Návrhu manžela, by byla povolena rozluka manželství (§ 17 rozl. zák.) z viny manželky, soud první stolice vyhověl, rekursní soud návrh zamítl. Důvody: Podle § 17 rozl. zák. může, byl-li soudem pravoplatně vysloven rozvod podle §§ 107—109 obč. zák. z některého důvodu uvedeného v § 13 rozl. zák., každý manžel žádati rozluku manželství na podkladě provedeného už sporu o rozvod. Formálně pravoplatný rozvod, ve sporu vyslovený, je tedy prvou, nezbytnou, podmínkou pro povolení rozluky ve smyslu § 17 rozl. zák. Odpůrkyně namítla, že rozsudek v rozvodovém sporu nebyl jí doručen a nenabyl tedy moci práva. Prvý soud však nebyl na pochybách o pravoplatnosti rozsudku, zjevně